

اثر آنتی‌بیوتیک و جایگزین‌های احتمالی آن (اسید آلی، پروبیوتیک، پری‌بیوتیک) بر عملکرد، خصوصیات تخم مرغ و متابولیت‌های خونی مرغ‌های تخم‌گذار تجاری

مصطفی شلایی^{۱*}- سید محمد حسینی^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۵/۲۰

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۶/۳۰

چکیده

این آزمایش به منظور بررسی و مقایسه اثرات استفاده از آنتی‌بیوتیک، اسید آلی، پروبیوتیک و پری‌بیوتیک بر عملکرد، کیفیت تخم مرغ و متابولیت‌های خونی مرغ‌های تخم‌گذار تجاری انجام شد. آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۱۶۰ قطعه مرغ تخم‌گذار سویه‌های لاین (W36) از سن ۳۲ تا ۴۲ هفتگی در ۵ تیمار، ۴ تکرار و ۸ قطعه مرغ تخم‌گذار در هر تکرار انجام شد. تیمارهای آزمایشی عبارت بودند از: ۱- تیمار شاهد (بدون افزودنی)، ۲- جیره پایه + ۱۵۰ گرم در تن آنتی‌بیوتیک اکسی تتراسایکلین، ۳- جیره پایه + ۳ کیلوگرم در تن مکمل اسید آلی ارگاسید، ۴- جیره پایه + ۵۰ گرم در تن پروبیوتیک پروتکسین و ۵- جیره پایه + ۲ کیلوگرم در تن پری‌بیوتیک مانان الیگوساکارید. نتایج حاصله نشان داد که استفاده از آنتی‌بیوتیک، اسید آلی، پروبیوتیک و پری‌بیوتیک دارای اثرات معنی‌داری بر عملکرد و صفات کیفی تخم مرغ می‌باشند. بر این اساس حداکثر وزن تخم مرغ در تیمارهای دریافت کننده اسید آلی و پری‌بیوتیک بدت آمد که نسبت به تیمار شاهد معنی‌دار بود. گرم تخم مرغ توپلیدی و ضربیت تبدیل خوارک در تیمار دریافت کننده پری‌بیوتیک بطور معنی‌داری بهبود یافت. بیشترین وزن پوسته تخم مرغ نیز در تیمار دریافت کننده پری‌بیوتیک بدت آمد که نسبت به تیمار شاهد افزایش معنی‌داری نشان داد. از بین فاکتورهای خونی غلظت گلوكز خون در تیمار دریافت کننده اسید آلی نسبت به تیمار شاهد و آنتی‌بیوتیک بطور معنی‌داری افزایش پیدا کرد. از نتایج حاصل چنین استنتاج می‌شود که استفاده از اسید آلی و پری‌بیوتیک مانان الیگوساکارید می‌تواند اثرات مثبتی بر عملکرد و خصوصیات تخم مرغ در مرغ‌های تخم‌گذار داشته باشند.

واژه‌های کلیدی: جایگزین‌های آنتی‌بیوتیک، عملکرد، خصوصیات تخم مرغ، متابولیت‌های خونی، مرغ‌های تخم‌گذار.

مقدمه

طیور به عنوان یک محرك رشد شناسایی شد و از آن پس مصرف آنتی‌بیوتیک‌ها در جیره طیور کاملاً رایج گشت. هدف بیش از ۹۰ درصد از آنتی‌بیوتیک‌های مصرف شده در پرورش دام و طیور، غیر درمانی و صرفاً به منظور بهبود رشد و راندمان تولید است^(۱). علی‌رغم نتایج مطلوب استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها در خوارک دام و طیور، به دلیل احساس خطر برای مصرف کنندگان محصولات دامی در ارتباط با گسترش سویه‌های میکروبی مقاوم به آنتی‌بیوتیک‌ها فشار روزافزونی در جهت منع استفاده از آنها در جیره غذایی حیوانات اهلی وجود دارد^(۲).

تا کنون مواد گوناگونی به عنوان جایگزین آنتی‌بیوتیک‌های محرك رشد معرفی شده‌اند که از جمله آنها می‌توان به اسیدهای آلی، پروبیوتیک‌ها و پری‌بیوتیک‌ها اشاره کرد^(۳). اسیدهای آلی به جهت کاهش pH خوارک یا آب آشامیدنی، دارای خاصیت ضد میکروبی بوده و به دلیل کاهش ظرفیت بافری خوارک، موجب کنترل جمعیت

مشخص شده است که دستگاه گوارش و سلامت آن نقش مهمی در رشد و عملکرد طیور ایفا می‌کند. نزدیک به نیم قرن است که در صنعت دامپروری و طیور از فرآوردهای محرك رشد استفاده می‌شود. عوامل محرك رشد اساساً در دستگاه گوارش عمل نموده و بعد از تأثیر در این محل، همراه با مدفعه از بدن خارج می‌شوند. هرچند که مکانیسم تأثیر این مواد بر فرآیند رشد کاملاً مشخص نیست ولی تصور می‌شود که بسیاری از عوامل محرك رشد با اثر مشتی که بر جمعیت باکتریایی دستگاه گوارش دارند، موجب بهبود عملکرد حیوان می‌شوند^(۳). در سال ۱۹۵۰ میلادی تأثیر مشت افزودن آنتی‌بیوتیک در جیره

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد پرورش و تولید طیور دانشگاه بیرجند،

۲- عضو هیئت علمی گروه علوم دامی دانشگاه بیرجند.

۳- نویسنده مسئول: (Email: mosayeb_shalaey@yahoo.com)

مدت تمام تیمارها با جیره پایه تقدیه شدند. مرغ‌ها براساس میانگین وزن مشابه به ۵ تیمار آزمایشی تقسیم شدند. شرایط پرورش از قبیل نور، دما و... طبق توصیه راهنمای پرورش سویه W36 فراهم شد. مرغ‌ها دو نوبت در روز تقدیه می‌شدند. طول مدت روشنایی سالان در شبانه روز طبق دستور العمل پرورشی ۱۶ ساعت بود. تهویه مناسب سالان به طور یکنواخت در طی شبانه روز انجام می‌شد. جیره‌های آزمایشی بر پایه ذرت - کنجاله سویا و با توجه به نیازمندی‌های توصیه شده توسط راهنمای پرورش سویه‌های لاین W36 و بوسیله نرم افزار جیره نویسی UFFDA تهیه و تنظیم گردید. همه جیره‌ها از لحاظ انرژی، پروتئین و سایر مواد مغذی یکسان بودند. در جدول ۱ درصد مواد خوراکی بکار رفته برای تهیه جیره‌ی آزمایشی پایه و مواد مغذی تأمین شده نشان داده است. جیره‌های آزمایشی مورد استفاده در این طرح به صورت زیر بودند: ۱- جیره پایه (تیمار شاهد)، ۲- جیره پایه + ۱۵۰ گرم در تن آنتی‌بیوتیک اکسی تتراسایکلین، ۳- جیره پایه + ۳ کیلوگرم در تن مکمل اسید آلی ارگاسید، ۴- جیره پایه + ۵۰ گرم در تن پروپویوتیک پروتکسین و ۵- جیره پایه + ۲ کیلوگرم در تن پری‌بیوتیک مانان الیگوساکارید. سطوح انتخاب شده بر اساس توصیه شرکت سازنده و همچنین با بررسی مطالعات انجام گرفته انتخاب گردید. مکمل اسید آلی مورد استفاده در این طرح با نام تجاری ارگاسید و شامل اسیدهای فرمیک، لاکتیک، مالیک، سیتریک، تارتاریک و ارتوفسفریک بود که دارای ۳۸ درصد اسیدهای آلی و درصد سیلیکات به عنوان حامل بود. پروپویوتیک مورد استفاده در این آزمایش پروتکسین بود که شامل ۷ گونه از باکتری‌های مفید دستگاه گوارش و ۲ گونه قارچ می‌باشد. سویه‌های باکتریایی شامل لاکتوپاسیلوس اسیدوفیلوس، لاکتوپاسیلوس رامنووس، لاکتوپاسیلوس پلانتاریوم، بیفیلو باکتریوم بیفیدوم، اینتروکوکوس فاسیسیوم، استرپتوکوکوس ترموفیلوس و سویه‌های قارچی شامل آسپرژیلوس اریزا و کاندیدا پنتولوپسی بودند که یک گرم از این فراورده حاوی حداقل 2×10^9 باکتری می‌باشد. پری‌بیوتیک مورد استفاده مانان الیگوساکارید (MOS)^۱ بود. مانان الیگوساکاریدها از بخش دیواره بیرونی مخمر ساکارومایسیس سروزیه جدا شده‌اند. مکمل‌های مورد استفاده در آزمایش با سایر اقلام موجود در جیره به طور کامل مخلوط گردیدند. درصد تولید تخمر مرغ و نیز وزن متوسط تخمر مرغ‌ها بطور روزانه و در یک ساعت مشخص اندازه‌گیری می‌شد. همچنین خوراک مصرفی و ضریب تبدیل خوراک به صورت هفتگی محاسبه می‌شد. گرم تخمر مرغ تولیدی نیز با تقسیم نمودن وزن کل تخمر مرغ‌های تولید شده یک تکرار در هفته بر تعداد مرغ روز همان تکرار در هفته محاسبه شد. در پایان هر دوره آزمایش (۴ هفته) از هر تکرار ۲ عدد تخمر مرغ جمع آوری شده و خصوصیات تخمر مرغ‌ها مورد

میکروبی روده می‌شوند (۱۸). از اثرات مثبت اسیدهای آلی می‌توان بهبود ضریب تبدیل خوراک و کاهش جمعیت برخی باکتری‌های بیماری‌زا مثل سالمونلا و تغییرات بافتی در دستگاه گوارش را ذکر نمود (۳۱). پروپویوتیک‌ها مشتمل بر مکمل‌های میکروبی زنده‌ای هستند که از طریق بهبود تعادل میکروبی دستگاه گوارش موجودات اثرات سودمندی را بر میزبان اعمال می‌کنند (۱۶). گزارش شده است که پروپویوتیک‌ها ضمن کاهش بیماری‌ها، در بهبود ضریب تبدیل خوراک دام و طیور اثر دارند. همچنین هیچ گونه باقیمانده بافتی نداشته و بر خلاف آنتی‌بیوتیک‌ها، بر عملکرد و کاهش تلفات از راه افزایش مقاومت طیور به بیماری‌ها عمل می‌کنند (۱۱). پری‌بیوتیک‌ها مواد خوراکی غیرقابل هضم هستند که از طریق تحریک رشد یا فعالیت یک یا تعداد محدودی از گونه‌های باکتریایی مفید همچون لاکتوپاسیلوس و بیفیدو باکتریوم که هدف آنها بهبود سلامت میزبان است، بطور مؤثر بر ارتقاء سلامتی میزبان تأثیر می‌گذارند (۱۵). گزارش شده است که افزودن پری‌بیوتیک‌های تجاری به جیره ممکن است افزایش وزن، ضریب تبدیل خوراک و سلامت حیوان را بهبود بخشیده و مقدار این اثرات توسط عواملی همانند نوع افزودنی، سن حیوان، گونه و شرایط پرورش تحت تأثیر قرار می‌گیرد (۲۳). از آنجا که بهبود خصوصیات تخمر مرغ به عنوان یک ماده خوراکی پر مصرف در سراسر جهان ضروری به نظر می‌رسد و از طرف دیگر بیان شده است که حدود ۱۰ درصد از تخمر مرغ‌های تولیدی به خاطر مشکلات در پوسته تخمر مرغ پس از تولید حذف می‌شوند (۲۴). بنابراین افزایش کیفیت داخلی تخمر مرغ و همچنین بهبود خصوصیات پوسته تخمر مرغ می‌تواند از این ضرر قابل توجه به مرغداران جلوگیری کند. مطالعات مختلفی بر روی اثر اسیدهای آلی، پروپویوتیک‌ها و پری‌بیوتیک‌ها بر روی مرغ‌های تخمر گذار انجام ولی نتایج ضد و نقیضی به دست آمده است. بنابراین با توجه به رشد روز افزون استفاده از این مکمل‌ها در جیره طیور و از طرفی ضرورت بهبود عملکرد طیور و افزایش تولید تخمر مرغ و کیفیت آن، اهمیت انجام پژوهشی به منظور ارزیابی و مقایسه این افزودنی‌ها و معرفی مناسب‌ترین آنها به مصرف کننده ضروری بنظر می‌رسد. هدف از انجام این مطالعه بررسی اثر مکمل اسیدهای آلی، پروپویوتیک و پری‌بیوتیک بر عملکرد تولیدی، کیفیت تخمر مرغ و متابولیت‌های خونی و همچنین مقایسه اثر آنها با آنتی‌بیوتیک می‌باشد.

مواد و روش‌ها

در این آزمایش از ۱۶۰ قطعه مرغ تخمر گذار لگهورن سویه‌های لاین W36 در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۵ تیمار، ۴ تکرار و ۸ قطعه مرغ تخمر گذار در هر تکرار از سن ۳۲ تا ۴۲ هفتگی استفاده شد. دو هفته اول به عنوان دوره عادت پذیری در نظر گرفته شد که در این

مرغ اندازه‌گیری و میانگین آنها به عنوان ضخامت نهایی پوسته هر تخم مرغ در نظر گرفته شد. برای مشخص کردن رنگ زرد از واحد رش استفاده شد (۸).

$$\text{برای محاسبه شاخص زرد: } \frac{\text{ارتفاع زرد}}{\text{قطر زرد}} \times 100 = \text{شاخص زرد}$$

در انتهای دوره آزمایش از هر تکرار دو قطعه مرغ انتخاب شده و از ورید زیر بال آنها مقدار ۳ میلی لیتر خون گیری به عمل آمد. خون گرفته شده به مدت ۱۵ دقیقه با دور ۳۰۰۰ سانتی‌متر گردید و سرم آنها جدا شد. پس از تهیه سرم، فرآستجه‌های خونی توسط کیت‌های پارس آزمون اندازه‌گیری گردید. داده‌های بدست آمده بوسیله نرم افزار آماری SAS (۹.۱) مورد تجزیه آماری قرار گرفت. برای مقایسه میانگین تیمارها از آزمون توکی-کرامر استفاده شد.

ازبایی قرار گرفت. برای اندازه‌گیری واحد هاو از فرمول زیر استفاده شد (۲۴):

$$HU=100 \log(H + 7.57 - 1.7 W^{0.37})$$

که در این فرمول H عبارت است از ارتفاع سفیده غلیظ بر حسب میلی‌متر و W عبارت است از وزن تخم مرغ بر حسب گرم. برای اندازه‌گیری ارتفاع سفیده از دستگاه ارتفاع سنج استاندارد استفاده شد. بدین صورت که ابتدا تخم مرغ‌ها بر روی یک صفحه صاف شکسته شده و ارتفاع سفیده اندازه‌گیری گردید. سپس با در نظر گرفتن وزن تخم مرغ و ارتفاع سفیده و با قرار دادن آنها در فرمول بالا، واحد هاو برای هر یک از تخم مرغ‌ها محاسبه شد. برای اندازه‌گیری وزن پوسته تخم مرغ، محتويات پوسته تخم مرغ‌ها تمیز شده و پوسته‌ها به مدت ۴۸ ساعت برای خشک شدن در دمای اطاق نگهداری شد. بعد از خشک شدن، وزن آنها با ترازوی دیجیتال با دقت ۰/۰۱ گرم اندازه-گیری گردید. ضخامت پوسته تخم مرغ‌ها با استفاده از ریز سنج با دقت ۰/۰۰۱ میلی‌متر در سه قسمت نوک، وسط و انتهای پهنه پوسته تخم-

جدول ۱- ترکیب جیره آزمایشی و مواد مغذی تأمین شده برای مرغان تخم‌گذار در سن ۴۲-۴۲ هفتگی

درصد	اجزاء تشکیل دهنده جیره
۵۸/۷۵	ذرت
۲۵/۷۰	کجا له سویا
۳/۳۲	روغن سویا
۵/۰۷	پوسته صدف
۴/۰۰	سنگ آهک
۲/۱۳	دی کلسیم فسفات
۰/۲۵	مکمل ویتامینی ^۱
۰/۲۵	مکمل مواد معدنی ^۲
۰/۳۰	نمک
۰/۲۱	دی ال- متیونین
۰/۰۲	ال- لیزین هیدروکلراید
۲۸۴۰	مواد مغذی محاسبه شده (درصد)
۱۶/۳	انرژی قابل متابولیسم (kcal/kg)
۴/۰۰	پروتئین خام
۰/۵۰	کلسیم
۰/۲۷	فسفر قابل دسترس
۰/۸۶	متیونین
۰/۷۵	لیزین
۰/۶۰	متیونین+سیستین
۰/۲۲	ترُونین
	تریپتوفان

^۱ مکمل ویتامینی در هر کیلوگرم از خواراک مقادیر زیر را تأمین می‌نمود: ویتامین A ۱۰۰۰۰ واحد بین المللی، ویتامین E ۱۰ واحد بین المللی، ویتامین D₃ ۲۵۰۰ واحد بین المللی، ویتامین B₁ ۲/۲ میلی گرم، ویتامین B₂ ۴ میلی گرم، ویتامین B₃ ۸ میلی گرم، ویتامین B₆ ۲ میلی گرم، ویتامین B₉ ۰/۵۶ میلی گرم، ویتامین B₁₂ ۱۵ میکروگرم، ویتامین H₂ ۰/۰ میلی گرم و کولین کلراید ۲۰۰ میلی گرم.

^۲ مکمل معدنی در هر کیلوگرم خواراک مقادیر زیر را تأمین می‌نمود: ۸۰ میلی گرم منگنز، ۶۰ میلی گرم روی، ۵۰ میلی گرم آهن، ۵ میلی گرم مس، ۱۰ میلی گرم کربالت، ۱ میلی گرم ید، ۱۰ میلی گرم سلنیوم و ۲۰۰ میلی گرم کولین کلراید.

نتایج و بحث

گرم تخم مرغ تولیدی^۱: نتایج نشان داد در کل دوره آزمایش گرم تخم مرغ تولیدی در تمام تیمارهای دریافت کننده افزودنی نسبت به تیمار شاهد افزایش پیدا کرد ولی این افزایش فقط در تیمار دریافت کننده مانان الیگوساکارید نسبت به تیمار شاهد معنی دار بود ($P<0.05$).

خوراک مصرفی: از لحاظ خوراک مصرفی در بین تیمارهای آزمایشی در دوره‌های مختلف اختلاف معنی داری مشاهده نشد ($P>0.05$).

ضریب تبدیل خوراک: نتایج نشان داد تمام تیمارهای دریافت کننده افزودنی در دوره‌های مختلف آزمایش ضریب تبدیل خوراک پایین‌تری نسبت به تیمار شاهد داشتند ولی این کاهش در دوره ۴۲-۳۹ هفتگی و کل دوره آزمایش (۳۶-۴۲ هفتگی) در تیمار دریافت کننده مانان الیگوساکارید نسبت به تیمار شاهد معنی دار بود ($P<0.05$).

محققین گزارش کردند که استفاده از مانان الیگوساکارید در جیره مرغ‌های تخم‌گذار باعث اثرات سودمندی بر بازده تولید و ضریب تبدیل خوراک گردید (۲۰). نتایج تحقیق دیگری حاکی از آن است که استفاده از مکمل اسیدهای آلی اثر مثبتی بر تولید تخم مرغ در مرغ‌های تخم‌گذار داشته و لی اثری بر وزن آنها نداشت (۳۱). محققین عملکرد مشابهی بین ضریب تبدیل غذایی تیمارهای حاوی پری‌بیوتیک (مانان الیگوساکارید) و آنتی بیوتیک در جوچه‌های گوشتی مشاهده کردند که بطور معنی داری از گروه شاهد بیشتر بود (۱۹). بهبود ضریب تبدیل خوراک هنگام استفاده از مکمل مانان الیگوساکارید اینگونه توجیه می‌شود که مانان الیگوساکارید مشتق شده از دیواره سلولی مخمر ساکارومایسیس با مسدود کردن مکان‌های اتصال باکتری‌های بیماری‌زا در مخاط روده باریک، میزان صدمه به دیواره روده و در نتیجه نرخ سرعت جایگزینی سلول‌های روده را کاهش داده و قابلیت استفاده از مواد مغذی را بهبود می‌بخشد (۹). در آزمایش حاضر علاوه بر ضریب تبدیل، وزن تخم مرغ و گرم تخم مرغ تولیدی نیز با استفاده از این مکمل بهبود یافت. محققین گزارش کردند که تفاوت معنی داری در مصرف خوراک بین جیره‌های غذایی حاوی آنتی بیوتیک، پرو بیوتیک و پری بیوتیک وجود نداشت. این محققین بیان کردند که استفاده از پرو بیوتیک و پری بیوتیک در خوراک می‌تواند از طریق کاهش تعداد باکتری‌های بیماری‌زا، افزایش شمار باکتری‌های مفید روده و تأثیر بر فرایندهای هضمی، سبب افزایش قابلیت دسترسی انرژی و هضم پروتئین در خوراک شده و بنابراین باعث بهبود در ضریب تبدیل خوراک گردد (۲).

نتایج حاصل از تأثیر تیمارهای آزمایشی بر وزن تخم مرغ و درصد تولید تخم مرغ در جدول شماره ۲ آورده شده است.

وزن تخم مرغ: نتایج نشان داد در دوره‌های ۳۸-۳۴ و ۴۲-۳۹ هفتگی وزن تخم مرغ تحت تأثیر معنی دار تیمارهای آزمایشی قرار نگرفت ولی در کل دوره آزمایش (۳۶-۴۲ هفتگی) تیمارهای دریافت کننده اسید آلی و پری بیوتیک مانان الیگوساکارید باعث افزایش معنی دار وزن تخم مرغ نسبت به تیمار شاهد شدند ($P<0.05$).

درصد تولید تخم مرغ: نتایج نشان داد در سن ۳۹-۴۲ هفتگی درصد تولید تخم مرغ در تیمار دریافت کننده پری بیوتیک مانان الیگوساکارید نسبت به تیمار شاهد افزایش معنی داری پیدا کرد ($P<0.05$). در کل دوره آزمایش نیز اگرچه تیمارهای دریافت کننده افزودنی بخصوص تیمار حاوی پری بیوتیک باعث افزایش درصد تولید تخم مرغ شدند ولی این افزایش معنی دار نبود ($P>0.05$).

محققین گزارش کردند که استفاده از اسید آلی باعث افزایش میانگین وزن تخم مرغ شده است (۲۱). که با نتایج تحقیق حاضر مطابقت دارد. گزارش شده است که استفاده از اسیدهای آلی مختلف در جیره مرغ‌های تخم‌گذار اثری بر وزن تخم مرغ نداشت (۳۴). اسیدهای آلی با کاهش pH دستگاه گوارش نقش مهمی در ضد عفونی نمودن و کاهش میکروارگانیسم‌های مضر از جمله میکروب‌های بازو فیل دستگاه گوارش دارند. در اثر این عمل، جمعیت میکروبی مضر کاهش یافته، ضمن کاهش تلفات مواد مغذی مصرفی و یا تجزیه شده توسط این میکروارگانیسم‌ها، زمینه مساعدی برای فعالیت میکروب‌های مفید و در نتیجه جذب مواد مغذی بیشتر مهیا می‌گردد. بالا رفتن بازده جذبی، منجر به استفاده بیشتر از مواد مزبور به شکل مفید در مواردی نظیر عملکرد مرغ‌ها شده که این بهبود با استفاده از اسید آلی و تأثیر آن بر میانگین وزن تخم مرغ در آزمایش حاضر مشهود است. همچنین محققین گزارش کردند که استفاده از پرو بیوتیک در تغذیه مرغ‌های تخم‌گذار لگه‌هون سفید تفاوت معنی داری را از لحاظ وزن تخم مرغ، خوراک مصرفی و همچنین ضریب تبدیل خوراک در بین تیمارهای آزمایشی ایجاد نکرد (۲۲). در تحقیقی دیگر و با استفاده از لاکتوباسیلوس/سیدوفیلوس، درصد تولید تخم مرغ و ضریب تبدیل خوراک به طور معنی داری افزایش یافت (۱۳). همچنین گزارش شده است که استفاده از سطوح مختلف پرو بیوتیک (پروتکسین) در جیره‌ی غذایی مرغ‌های تخم‌گذار، اثرات مثبتی بر عملکرد مرغ‌ها نداشت (۲۸).

نتایج حاصل از تأثیر تیمارهای آزمایشی بر گرم تخم مرغ تولیدی و خوراک مصرفی در جدول شماره ۳ و نتایج مربوط به ضریب تبدیل خوراک در جدول شماره ۴ آورده شده است.

جدول ۲- اثر تیمارهای آزمایشی بر میانگین وزن تخم مرغ و درصد تولید تخم مرغ در هفته‌های مختلف آزمایش

درصد تولید (درصد)			وزن تخم مرغ (گرم)			تیمار
هفته			هفته			
۳۴-۴۲	۳۹-۴۲	۳۴-۳۸	۳۴-۴۲	۳۹-۴۲	۳۴-۳۸	تیمار
۸۱/۷۴	۷۷/۱۰ ^b	۸۶/۳۸	۵۷/۸۳ ^b	۵۷/۱۸	۵۸/۴۹	جیره پایه (شاهد)
۸۳/۶۳	۷۹/۶۵ ^{ab}	۸۷/۶۱	۵۸/۸۸ ^{ab}	۵۸/۳۸	۵۹/۳۹	شاهد + آنتی‌بیوتیک ^۱
۸۱/۸۰	۷۹/۹۶ ^{ab}	۸۳/۶۴	۶۰/۲۷ ^a	۵۹/۶۵	۶۰/۸۹	شاهد + اسید آلی ^۲
۸۳/۱۳	۷۷/۸۸ ^b	۸۸/۳۹	۵۸/۴۵ ^{ab}	۵۷/۷۱	۵۹/۱۹	شاهد + پروپویوتیک ^۳
۸۶/۸۷	۸۴/۸۰ ^a	۸۸/۹۵	۶۰/۰۳ ^a	۵۹/۸۳	۶۰/۲۱	شاهد + پری‌بیوتیک ^۴
۱/۷۵۸	۲/۲۵۳	۲/۲۵۳	۰/۴۳۳	۰/۵۲۷	۰/۵۲۷	SEM
۰/۶۹۵	۰/۰۳۲	۰/۴۳۶	۰/۰۱۴	۰/۰۸۲	۰/۱۶۳	P-value

میانگین‌های هر ستون با حروف غیر مشابه دارای اختلاف معنی‌دار می‌باشند ($P < 0.05$).

آنتی‌بیوتیک اکسی‌تراسایکلین (۱۵۰ گرم در تن).

اسید آلی ارگاسید (۳ کیلوگرم در تن).

پروپویوتیک پروتکسین (۵۰ گرم در تن).

پری‌بیوتیک مانان الیگوساکارید (۲ کیلوگرم در تن).

جدول ۳- اثر تیمارهای آزمایشی بر گرم تخم مرغ تولیدی و خوارک مصرفی در هفته‌های مختلف آزمایش

خوارک مصرفی (گرم)			گرم تخم مرغ تولیدی (گرم)			تیمار
هفته			هفته			
۳۴-۴۲	۳۹-۴۲	۳۴-۳۸	۳۴-۴۲	۳۹-۴۲	۳۴-۳۸	تیمار
۹۱/۶۱	۸۹/۴۵	۹۳/۷۷	۴۵/۷۲ ^b	۴۴/۷۱	۴۹/۹۹	جیره پایه (شاهد)
۹۳/۷۸	۹۱/۸۸	۹۵/۶۷	۴۷/۸۶ ^{ab}	۴۳/۶۷	۵۲/۰۵	شاهد + آنتی‌بیوتیک ^۱
۹۲/۳۶	۹۰/۴۷	۹۴/۲۵	۴۷/۵۳ ^{ab}	۴۴/۵۹	۵۰/۴۵	شاهد + اسید آلی ^۲
۹۰/۷۹	۸۷/۶۹	۹۳/۸۹	۴۷/۳۰ ^{ab}	۴۲/۲۴	۵۲/۳۷	شاهد + پروپویوتیک ^۳
۹۱/۶۴	۸۹/۶۳	۹۳/۶۶	۵۰/۲۸ ^a	۴۷/۲۴	۵۳/۳۳	شاهد + پری‌بیوتیک ^۴
۱/۳۳۳	۱/۷۵۶	۱/۷۵۶	۰/۹۶۴	۱/۳۳۸	۱/۳۳۸	SEM
۰/۵۳۲	۰/۹۹۹	۰/۹۹۷	۰/۰۴۷	۰/۱۶۹	۰/۸۰۹	P-value

میانگین‌های هر ستون با حروف غیر مشابه دارای اختلاف معنی‌دار می‌باشند ($P < 0.05$).

آنتی‌بیوتیک اکسی‌تراسایکلین (۱۵۰ گرم در تن).

اسید آلی ارگاسید (۳ کیلوگرم در تن).

پروپویوتیک پروتکسین (۵۰ گرم در تن).

پری‌بیوتیک مانان الیگوساکارید (۲ کیلوگرم در تن).

رشد میکرووارگانیسم‌ها در چینه‌دان آنها جلوگیری کرده، در عین حال اثری بر ضخامت پوسته تخم مرغ‌ها نداشت (۲۷). به نظر می‌رسد ضخامت پوسته تخم مرغ بیشتر تحت تأثیر دمای محیط، جیره و سن مرغ‌های تخم‌گذار قرار می‌گیرد. افزایش وزن پوسته تخم مرغ در تیمارهای آزمایشی نسبت به گروه شاهد می‌تواند ناشی از اثرات مفید مواد به کار رفته در این تیمارها در خصوص بهبود محیط دستگاه گوارش و ارتقاء عملکرد آن در زمینه جذب مواد مغذی مختلف از جمله مواد معدنی و در نتیجه افزایش ذخایر کلسیمی پوسته تخم مرغ شده که نتیجه آن، وزن بیشتر پوسته تخم مرغ‌های تولیدی در این تیمارهای آزمایشی بوده است.

نتایج حاصل استفاده از جیره‌های آزمایشی بر وزن پوسته تخم مرغ و ضخامت پوسته تخم مرغ در جدول شماره ۵ آورده شده است. نتایج نشان داد در کل دوره آزمایش تیمارهای دریافت کننده اسید آلی و پری‌بیوتیک باعث افزایش وزن پوسته تخم مرغ شدند ولی این افزایش فقط توسط تیمار دریافت کننده پری‌بیوتیک معنی‌دار بود ($P < 0.05$). ضخامت پوسته تخم مرغ در دوره‌های مختلف آزمایش تحت تأثیر معنی‌دار تیمارهای مختلف آزمایشی قرار نگرفت. بیان شده است که استفاده از پروپویوتیک در جیره مرغ‌های تخم‌گذار سفید تأثیری بر روی ضخامت پوسته تخم مرغ نداشت (۲۲). همچنین گزارش شده است که استفاده از اسید لاکتیک در جیره‌های غذایی مرغ‌های تخم‌گذار، از

جدول ۴- اثر تیمارهای آزمایشی بر ضریب تبدیل خوارک در دوره‌های مختلف آزمایش

ضریب تبدیل				تیمار
هفته				
۳۴-۴۲	۳۹-۴۲	۳۴-۳۸		
۲/۰۷ ^a	۲/۱۸ ^a	۱/۸۵	جیره پایه (شاهد)	
۱/۹۹ ^a	۲/۱۴ ^{ab}	۱/۸۴	شاهد + آنتی‌بیوتیک ^۱	
۱/۹۶ ^a	۲/۰۵ ^{ab}	۱/۸۷	شاهد + اسید آلی ^۲	
۱/۹۵ ^{ab}	۲/۱۱ ^{ab}	۱/۷۹	شاهد + پروپویوتیک ^۳	
۱/۸۳ ^b	۱/۹۱ ^b	۱/۷۵	شاهد + پری‌بیوتیک ^۴	
۰/۰۲۸	۰/۰۴۳	۰/۰۴۳	SEM	
۰/۰۰۴	۰/۰۱۶	۰/۰۸۵۱	P-value	

میانگین‌های هر ستون با حروف غیر مشابه دارای اختلاف معنی‌دار می‌باشند ($P < 0.05$).

^۱ آنتی‌بیوتیک اکسی‌تراسایکلین (۱۵۰ گرم در تن).

^۲ اسید آلی ارگاسید (۳ کیلوگرم در تن).

^۳ پروپویوتیک پروتکسین (۵۰ گرم در تن).

^۴ پری‌بیوتیک مانان الیگوساکارید (۲ کیلوگرم در تن).

نشد بنابراین عدم تحت تأثیر قرار گرفتن رنگ زرده قابل پیش‌بینی بود.

نتایج حاصل استفاده از جیره‌های آزمایشی بر واحد‌هاو تخمرغ در جدول شماره ۷ آورده شده است. نتایج نشان داد تیمار دریافت کننده آنتی‌بیوتیک کمترین واحد‌هاو را به خود اختصاص داد و بیشترین واحد‌هاو مربوط به تیمارهای دریافت کننده اسید آلی پروپویوتیک و پری‌بیوتیک بود ولی این اختلاف به لحاظ آماری معنی‌دار نبود. گزارش شده است که مکمل کردن جیره با اسید لاکتیک باعث اختلافات معنی‌داری در شاخص آلبومین، شاخص زرده و واحد هاو شد (۳۲). محققین بیان کردند مرغ‌هایی که ۰/۰۵ درصد مکمل اسید آلی دریافت کردن کاهش ناچیزی در مقدار عدد هاو نشان دادند (۱۴). بیان شده است که استفاده از پروپویوتیک، اسید آلی و گیاهان دارویی اثر معنی‌داری بر واحد‌هاو تخمرغ‌های تولیدی نداشت (۱). همچنین گزارش شده است که استفاده از سطوح مختلف پروتکسین اثرات معنی‌داری بر صفات کیفی تخمرغ‌های تولیدی نداشت (۲۸).

نتایج حاصل استفاده از جیره‌های آزمایشی بر متабولیت‌های خونی-مرغان تخم‌گذار در جدول شماره ۸ آورده شده است. نتایج نشان می‌دهد بیشترین میزان کلسترول و تری‌گلیسرید خون در تیمار دریافت کننده آنتی‌بیوتیک و کمترین آن در تیمار دریافت کننده اسید آلی مشاهده شد ولی این اختلاف به لحاظ آماری معنی‌دار نبود. غلظت گلوكز خون تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی قرار گرفت بدین صورت که تیمار دریافت کننده اسید آلی باعث افزایش معنی‌دار میزان گلوكز خون نسبت به تیمارهای شاهد و آنتی‌بیوتیک شد ($P < 0.05$). نتایج نشان داد میزان آلبومین، پروتئین، کراتینین و گلوبولین تحت تأثیر معنی‌دار تیمارهای آزمایشی قرار نگرفت.

علاوه بر این ثابت شده است که برخی از گونه‌های میکروبی نظریه لاکتوپاسیلوس اسپوروژنر (*Lactobacillus sporogenes*) باعث جذب بیشتر کلسیم و افزایش غلظت آن در خون شده و با افزایش ضخامت پوسته تخمرغ همراه بوده است (۲۵). کیفیت پایین پوسته تخمرغ از جمله مسائل مهمی می‌باشد که توجه تولیدکنندگان را به خود معطوف داشته است. حدود ۱۰ درصد از تخمرغ‌های تولیدی به خاطر مشکلات پوسته (تخمرغ بدون پوسته، پوسته ترکدار و یا پوسته نازک) غیر قابل استفاده می‌مانند و به نظر می‌رسد هر عاملی که بتواند باعث بهبود وزن و کیفیت پوسته تخمرغ‌ها شود، در جلوگیری از این ضرر و زیان مؤثر خواهد بود (۲۶). نتایج حاصل استفاده از جیره‌های آزمایشی بر شاخص زرده تخمرغ و رنگ زرده تخمرغ در جدول شماره ۶ آورده شده است. نتایج نشان داد شاخص زرده در تیمار دریافت کننده آنتی‌بیوتیک نسبت به تیمارهای دریافت کننده اسید آلی و پری‌بیوتیک در دوره‌های ۳۹-۴۲ هفتگی و کل دوره آزمایش افزایش معنی‌داری پیدا کرد ($P < 0.05$). رنگ زرده تخمرغ تحت تأثیر معنی‌دار تیمارهای آزمایشی قرار نگرفت. رنگ زرده تخمرغ، اغلب به عنوان یکی از میارهای کیفی تخمرغ مورد ارزیابی قرار می‌گیرد و مصرف کنندگان استقبال زیادی از تخمرغ-های با زرده رنگین تر به عمل می‌آورند. رنگ زرده تخمرغ بستگی به اقلام غذایی بکار رفته در جیره‌های غذایی مرغ‌ها دارد. مصرف آن دسته از جیره‌های غذایی که حاوی رنگدانه‌هایی نظیر کاروتینوئیدها و گرانتوفیل‌ها باشند، موجب رنگین تر شدن زرده تخمرغ می‌گردد. گیاهان منبع مهمی از این رنگدانه‌ها بوده و مصرف آنها می‌تواند از طریق پررنگ نمودن زرده به افزایش بازارپسندی آن منجر گردد (۷). با توجه به اینکه در این آزمایش از هیچ گونه افزودنی گیاهی استفاده

جدول ۵- اثر تیمارهای آزمایشی بر وزن پوسته تخم مرغ و ضخامت پوسته تخم مرغ در هفته‌های مختلف آزمایش

ضخامت پوسته (میلی‌متر)			وزن پوسته تخم مرغ (گرم)			تیمار
هفته			هفته			
۳۴-۴۲	۳۹-۴۲	۳۴-۳۸	۳۴-۴۲	۳۹-۴۲	۳۴-۳۸	تیمار
۰/۳۶۵	۰/۳۷۴	۰/۳۵۷	۶/۹۹ ^b	۷/۳۹	۶/۶۰	جیره پایه (شاهد)
۰/۳۶۱	۰/۳۵۷	۰/۳۶۵	۷/۲۵ ^{ab}	۷/۲۹	۷/۲۳	شاهد + آنتی‌بیوتیک ^۱
۰/۳۶۸	۰/۳۶۷	۰/۳۶۸	۷/۳۳ ^{ab}	۷/۴۰	۷/۲۳	شاهد + اسید آلی ^۲
۰/۳۵۵	۰/۳۶۰	۰/۳۴۹	۷/۱۴ ^{ab}	۷/۴۶	۶/۸۳	شاهد + پروپویوتیک ^۳
۰/۳۷۳	۰/۳۸۲	۰/۳۶۳	۷/۶۸ ^a	۷/۷۴	۷/۶۱	شاهد + پری‌بیوتیک ^۴
۰/۰۰۶	۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۰/۱۳۶	۰/۲۰۴	۰/۲۱۸	SEM
۰/۳۴۶	۰/۶۹۹	۰/۹۸۵	۰/۰۴۹	۰/۹۶۹	۰/۰۹۵	P-value

میانگین‌های هر ستون با حروف غیر مشابه دارای اختلاف معنی‌دار می‌باشند ($P < 0.05$).^۱ آنتی‌بیوتیک اکسی‌تراسایکلین (۱۵۰ گرم در تن).^۲ اسید آلی ارگاسید (۳ کیلوگرم در تن).^۳ پروپویوتیک پروتکسین (۵۰ گرم در تن).^۴ پری‌بیوتیک مانان الیگوساکارید (۲ کیلوگرم در تن).

جدول ۶- اثر تیمارهای آزمایشی بر شاخص زرد و رنگ زرد در هفته‌های مختلف آزمایش

شاخص زرد			شاخص زرد			تیمار
رنگ زرد			رنگ زرد			
۳۴-۴۲	۳۹-۴۲	۳۴-۳۸	۳۴-۴۲	۳۹-۴۲	۳۴-۳۸	تیمار
۶/۶۲	۶/۶۲	۶/۶۲	۴۸/۲۷ ^{ab}	۵۰/۲۸ ^{ab}	۴۶/۲۶	جیره پایه (شاهد)
۶/۶۸	۶/۱۲	۷/۲۴	۵۰/۴۲ ^a	۵۴/۲۸ ^a	۴۶/۵۷	شاهد + آنتی‌بیوتیک ^۱
۶/۹۹	۶/۸۷	۷/۱۲	۴۶/۱۶ ^b	۴۶/۵۵ ^b	۴۵/۷۶	شاهد + اسید آلی ^۲
۷/۰۶	۶/۸۷	۷/۲۵	۴۸/۰۴ ^{ab}	۴۹/۸۴ ^{ab}	۴۶/۲۲	شاهد + پروپویوتیک ^۳
۶/۶۲	۶/۵۰	۶/۷۵	۴۵/۹۳ ^b	۴۶/۶۵ ^b	۴۵/۲۱	شاهد + پری‌بیوتیک ^۴
۰/۱۹۰	۰/۲۷۳	۰/۲۷۳	۰/۸۲۲	۱/۱۸۹	۱/۲۸۱	SEM
۰/۵۰۸	۰/۶۵۲	۰/۸۲۲	۰/۰۱۱	۰/۰۱۶	۰/۹۹۹	P-value

میانگین‌های هر ستون با حروف غیر مشابه دارای اختلاف معنی‌دار می‌باشند ($P < 0.05$).^۱ آنتی‌بیوتیک اکسی‌تراسایکلین (۱۵۰ گرم در تن).^۲ اسید آلی ارگاسید (۳ کیلوگرم در تن).^۳ پروپویوتیک پروتکسین (۵۰ گرم در تن).^۴ پری‌بیوتیک مانان الیگوساکارید (۲ کیلوگرم در تن).

در پروتئین کل می‌تواند نشان دهنده تشدید متابولیسم پروتئین در اندام‌های جوجه‌ها باشد. آنالیز داده‌های حاصل از این آزمایش نیز نشان دهنده افزایش میزان پروتئین کل سرم خون در تیمار پری‌بیوتیک می‌باشد. اهمیت بررسی غلظت گلوكز در خون از آنچه ناشی می‌شود که یکی از مکانیسم‌های کنترل مصرف غذا در طیور برمبنای تئوری گلوكواستاتیک می‌باشد. یعنی میزان غلظت گلوكز خون تعیین کننده مقدار مصرف غذا می‌باشد. بدین صورت که افزایش غلظت گلوكز خون پرمنده باعث کاهش اشتها و کاهش غلظت آن نیز تحریک کننده مرکز گرسنگی در هیپotalاموس و به تبع آن افزایش مصرف غذا خواهد بود (۱۰). باکتری‌های گرم مثبت نظری لاكتوباسیلوس‌ها و

گزارش شده است که جیره‌های حاوی مکمل اسید آلی بطور معنی‌داری باعث افزایش پروتئین کل و البومنین سرم خون مرغان تخم گذار گردید (۳۴). همچنین گزارش شده است که غلظت پروتئین کل و کلسیم سرم خون در جوجه‌های گوشته دریافت کننده لاكتوباسیلوس اسپورونتیس بطور معنی‌داری افزایش یافت (۶). محققین با افزودن سطوح مختلف اسید سیتریک (۰، ۱/۵ و ۳ درصد) در غلظت پروتئین کل افزایش غیر معنی‌داری را مشاهده کردند (۵). همچنین محققین گزارش کردند که افزودن پری‌بیوتیک به جیره‌های گوشته‌ای سبب افزایش پروتئین سرم در کل دوره آزمایش در مقایسه با تیمار شاهد شد (۳۰). این محققین اظهار داشتند که تغییر

بیفیدوباکترها سبب کاهش کلسترول پرندۀ می‌شوند. بنابراین به نظر می‌رسد که افزایش کلسترول در نتیجه مصرف آنتی‌بیوتیک به دلیل

جدول ۷- اثر تیمارهای آزمایشی بر واحد هاو تخم مرغ در هفتۀ‌های مختلف آزمایش

واحد هاو			تیمار
هفتۀ			
۳۴-۴۲	۳۹-۴۲	۳۴-۳۸	
۹۲/۶۲	۸۹/۴۰	۹۵/۸۳	جیره پایه (شاهد)
۹۰/۷۰	۸۸/۹۸	۹۲/۲۲	۱ شاهد + آنتی‌بیوتیک
۹۳/۱۶	۹۰/۲۳	۹۶/۱۰	۲ شاهد + اسید آلی
۹۳/۹۰	۹۱/۱۴	۹۶/۶۶	۳ شاهد + پروپیوتیک
۹۳/۱۵	۹۱/۱۵	۹۵/۱۵	۴ شاهد + پری‌بیوتیک
۱/۰۵	۱/۳۸۵	۱/۳۸۵	SEM
۰/۲۴۱	۰/۹۶۹	۰/۴۸۴	P-value

میانگین‌های هر ستون با حروف غیر مشابه دارای اختلاف معنی‌دار می‌باشند ($P < 0.05$).

آنتی‌بیوتیک اکسی‌تراسایکلین (۱۵۰ گرم در تن).

اسید آلی اگاسید (۳ کیلوگرم در تن).

پروپیوتیک پروتکسین (۵ گرم در تن).

پری‌بیوتیک مانان الیگوساکارید (۲ کیلوگرم در تن).

جدول ۸- اثر تیمارهای آزمایشی بر برشی متابولیت‌های سرم خون در مرغان تخم‌گذار

تیمار	کلوبولین (mg/dl)	کراتینین (mg/dl)	پروتئین (g/dl)	گلوكز (mg/dl)	آلبومن (g/dl)	تریگلیسرید (mg/dl)	کلسترول (mg/dl)
جیره پایه (شاهد)	۴/۱۷	۰/۴۶	۶/۴۶	۲۲۷/۰. ^b	۲/۱۹	۲۳۳۲/۵۰	۱۸۵/۰۰
۱ شاهد + آنتی‌بیوتیک	۴/۳۲	۰/۴۲	۶/۶۲	۲۲۶/۵. ^b	۲/۳۰	۲۶۸۴/۳۳	۱۹۹/۵۰
۲ شاهد + اسید آلی	۴/۳۲	۰/۴۲	۶/۸۳	۲۶۱/۰. ^a	۲/۴۶	۱۸۷۶/۲۵	۱۵۰/۰۰
۳ شاهد + پروپیوتیک	۴/۲۱	۰/۳۵	۶/۶۵	۲۳۴/۲۵ ^{ab}	۲/۳۳	۲۴۱۶/۳۳	۱۷۵/۲۵
۴ شاهد + پری‌بیوتیک	۴/۸۴	۰/۴۷	۷/۲۰	۲۳۹/۵. ^{ab}	۲/۳۵	۲۴۳۴/۶۶	۱۹۰/۷۵
SEM	۰/۲۲۶	۰/۰۷۳	۰/۲۴۴	۶/۸۶۷	۰/۰۶۶	۳۴۳/۳۶۰	۱۶/۶۴۸
P-value	۰/۲۹۶	۰/۷۷۷	۰/۳۰۳	۰/۰۲۱	۰/۴۴۴	۰/۵۰۶	۰/۳۲۴

میانگین‌های هر ستون با حروف غیر مشابه دارای اختلاف معنی‌دار می‌باشند ($P < 0.05$).

آنتی‌بیوتیک اکسی‌تراسایکلین (۱۵۰ گرم در تن).

اسید آلی اگاسید (۳ کیلوگرم در تن).

پروپیوتیک پروتکسین (۵ گرم در تن).

پری‌بیوتیک مانان الیگوساکارید (۲ کیلوگرم در تن).

مدیریت محترم شرکت کشاورزی و دامپروری بهپرور بیرجند به خاطر همکاری بی‌دریغشان اعلام می‌دارند.

سپاس گزاری
نویسندهان تشکر ویژه‌ی خود را از جناب آقای بهروز قره‌شیر

منابع

- سید پیران، ع.، ع. نوبخت، و ص. خدابی. ۱۳۹۰. اثرات استفاده از پروپیوتیک، اسید آلی و مخلوط چند گیاه دارویی بر عملکرد، کیفیت تخم مرغ و فراسنجه‌های بیوشیمیایی و اینمنی خون مرغ‌های تخم‌گذار. مجله دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز. ۱۷: ۱۱۱۱-۱۱۲۲.
- ضیائی، ح.، م. باشتی، م. ا. کریمی ترشیزی، ح. نعیمی پور، و ه. فرهنگ‌فر. ۱۳۹۰. اثرات مکمل جیره‌ای آنتی‌بیوتیک، پروپیوتیک، پری‌بیوتیک

- و اسید آلی به عنوان ترکیبات محرك رشد روی عملکرد رشدی و قابلیت هضم ایئومی مواد مغذی در جوجه های گوشتی سویه تجاری راس.
- نشریه دامپژوهشی، شماره ۹۱. ص: ۲۴-۱۴.
- طهماسبی، ع.، ک. فلکیان، غ. مقدم، ا. تقی زاده، و ج. بیات کوهسار. ۱۳۸۹. تأثیر ساکارومایسین سرویسیا، اسید فرمیک و ویرجینامایسین بر عملکرد، خصوصیات لشه و میکروفلورای دستگاه گوارش جوجه های گوشتی. نشریه پژوهش‌های علوم دامی، ۲: ۶۸-۶۱.
- ماندگار، س. ۱۳۸۸. تولید گوشت طیور بدون استفاده از آنتی بیوتیک. نشریه دامپژوهشی ۱۸. ص: ۶-۴.
- 5- Abdel-Fattah, S. A., M. H. El-Sanhoury, N. M. El-Mednay, and F. Abdel-Azeem. 2008. Thyroid activity, some blood constituents, organs morphology and performance of broiler chicks fed supplemental organic acids. Int. J. Poult. Sci. 7: 215-222.
 - 6- Arun, K. P., V. R. Savaram, V. L. N. R. Mantena, and R. S. Sita. 2006. Dietary supplementation of *Lactobacillus sporogenes* on performance and serum biochemical-lipid profile of broiler chicken. J. Poult. Sci. 43: 235-240.
 - 7- Belyavin, C. G., and A. G. Marangos. 1987. Natural products for egg yolk pigmentation. Butterworths press. pp: 47- 68.
 - 8- Farkhoy, M., T. Khalighysigarody, and F. Niknafas. 1984. Poultry breeding guide. Koasar Press. pp: 150-266.
 - 9- Ferko, P. R. 2002. Use of oligosaccharides and gut modifiers as replacements for dietary antibiotics. Proceeding 63rd Minnesota Nutrition Conference, September 17-18, Eagan, MN, pp 169-182.
 - 10- Ferko, P. R., and A. G. Gernat. 2006. Factors that affect feed intake of meat birds. Int. J. Poult. Sci. 5: 905-911.
 - 11- Fuller, R. 1989. Probiotics in man and animals. J. Appl. Bacteriol. 66: 365-378.
 - 12- Funk, E. M. 1948. The relation of yolk index determined in natural position to the yolk index as determined after separating the yolk from the albumen. Poult. Sci. 27:367.
 - 13- Gallazzi, D., A. Giardini, M. Grazia Mangiagalli, S. Marelli, V. Ferrazzi, C. Orsi, and L. Guidobono Cavalchini. 2008. Effects of *Lactobacillus acidophilus* D₂/ CSL on laying hen performance. Italian. J. Anim. Sci. 7: 27-37.
 - 14- Gama, N. M. S. Q., M. B. C. Olivera, E. Santin, and J. Berchieri. 2000. Supplementation with organic acids in diets of laying hens. Ciencia Rur., Santa Maria. 30: 499-502.
 - 15- Gibson, G. R., and M. B. Roberford. 1995. Dietary manipulation of the human colonic microbiota: introducing the concept of prebiotics. J. Nutr. 125:1401-1412.
 - 16- Gilliland, S. E., C. R. Nelson, and C. Maxwell. 1985. Assimilation of cholesterol by *Lactobacillus acidophilus* bacteria. Appl. Environ. Microbiol. 49:337-381.
 - 17- Hernandez, F., J. Madrid, V. Gracia, J. Orengo, and M. D. Megias. 2004. Influence of two plant extracts on broilers performance, digestibility and digestive organ size. Poult. Sci. 83:169-174.
 - 18- Hinton, M., and A. H. Linton. 1988. Control of *Salmonella* infections in broiler chickens by the acid treatment of their feed. Vet. Rec. 123: 416-421.
 - 19- Hooge, D. M. 2004. Meta-analysis of broiler chicken pen trials evaluating dietary mannan oligosaccharide 1993-2003. Int. J. Poult. Sci. 3, pp. 163-174.
 - 20- Kocher, A., P. Garcia, and L. A. Tucker. 2005. Effects of Bio-Mos for laying hens 20-52 weeks under commercial conditions. World Poultry Science Association, 15th European Symposium on Poultry Nutrition, Balatonfüred, Hungary. 25-29.
 - 21- Langhout, P., and T. Sus. 2005. Volatile fatty acids improve performance and quality. Int. Poult. Prod. 13(3): 17.
 - 22- Mahdavi, A. H., H. R. Rahmani, and J. Pourreza. 2005. Effect of probiotic supplements on egg quality and laying hens performance. Int. J. Poult. Sci. 4(7): 488-492.
 - 23- Morisse, J. P., R. Maurice, and J. P. Cott. 1993. Assessment of the activity of a FOS in rabbit infected with *E.coli* Annual Zootechnology. 42: 81-87.
 - 24- North, M. O. 1984. Commercial chicken production manual. 3rd Ed. Page: 291.
 - 25- Panda, A. K., S. R. Rao, M. V. L. N. Raju, and S. S. Sharma. 2008. Effect of probiotic (*Lactobacillus sporogenes*) feeding on egg production and quality, yolk cholesterol and humoral immune response of White Leghorn layer breeders. J. Sci. Food Agr. 88(1): 43-47.
 - 26- Roland, D. A. S. 1988. Research note: Egg shell problems: estimates of incidence and economic impact. Poult. Sci. 67(12): 1801-1803.
 - 27- Roy, R. D., F. W. Edens, C. R. Parkhurst, M. A. Qureshi, and G. B. Havenstein. 2002. Influence of a propionic acid feed additive on performance of turkey pouls with experimentally induced poult enteritis and mortality syndrome. Poult. Sci. 81: 951-957.
 - 28- Safamehr, A. R., and A. Nobakht. 2008. Effect of probiotic (Protexin) on performance, blood biochemical

- parameters and egg quality in laying hens. *J. Agr. Sci.* 4: 61-71.
- 29- SAS Institute. 2004. User,s Guids Version 9.1: Statistics. SAS Institute, Cary N.C.
- 30- Sirvydis, V., R. Bobiniene, D. Gudaviciute, R. Cepuliene, V. Semaska, D. Vencius, and I. Kepaliene. 2006. Influence of a prebiotic feed additive on some biochemical indices of blood and intestinal microbiota of broiler chickens. *Poult. Sci.* 4: 57-62.
- 31- Soltan, M. A. 2008. Effect of dietary organic acid supplementation on egg production, egg quality and some blood serum parameters in laying hens. *Int. J. Poult. Sci.* 7: 613-621.
- 32- Yalcin, S., A. Sehu, and K. Sarifakiogullari. 2000. Yumurta tavugu rasyonlarında laktik asit kullanımının bazı yumurta kalite özelliklerine etkisi. National Animal Nutrition, Congress, Isparta, Turkey. (Cited in Yesilbag and Colpan, 2006), pp: 600-604.
- 33- Yang, Y., P. A. Iji, and M. Choct. 2009. Dietary modulation of gut microflora in broiler chickens: a review of the role of six kinds of alternatives to in feed antibiotics. *Worlds Poult. Sci. J.* 65, pp. 97-114.
- 34- Yesilbag, D., and I. Colpan. 2006. Effects of organic acid supplemented diets on growth performance, egg production and quality on serum parameters in laying hens. *Rev. Med. Vet.* 157: 280-284.